

Сценарій свята «Іде Святий Миколай»

Дійові особи:

Святий Миколай	Софійка
Ведучий	Роман
5 дітей, що рецитують вірші	Маруся
Мама	Ангел
Оля, старша сестричка	Чортик

Ведучий:

Всі чекають Миколая,
Всі на світі — кожний край,
Та не кожний, мабуть, знає,
Хто ж то, добрий Миколай?
Жив колись давно на світі
В Малій Азії юнак...
Роздавав дарунки дітям
Той багатий одинак.
Бідним дітям у потребі
Дарувати він любив,
Аж Господь Вседобрий в небі
Миколая полюбив.
Став єпископом всезнаним
Миколай, і чесно жив,
Особливої пошани
Він у Бога заслужив.
Запитав Господь:
- Що хочеш

За свої заслуги ти?
- Хочу, Господи, я хочу
Раз у рік на землю йти:
Завітати в кожну хату,
Всіх вітати знов і знов,
Чемним дітям роздавати
Подарунки за любов.
І отак щоразу, діти,
Вам щороку Бог дає:
Миколай мандрує світом -
Подарунки роздає!
Він за них не хоче плати,
Лиш - як то велить Господь -
Батька, матір шанувати,
Рідну Церкву і народ!

1-а дитина. Пісню слави заспіваймо

Щирим серцем нині враз,
Миколая зустрічаймо
В цей святий величний час.

2-а дитина. Що він несе у своїй торбині?

- Багато гарних забавок
Несе чемненькій він дитині,
А для нечемних - жмут різок

3-а дитина. За ним спішаться янголята,

Тримають книги у руках.
Що, де, кому з нас треба дати
Уже списали в тих книжках.

4-а дитина. Святий ти, добрий Миколаю,

Тебе чекаємо давно,
 Що даси Ти нам, це не знаєм,
 Та просимо Тебе одно:
 Ти нашим родичам дай сили,
 Щоб виховати нас могли,
 Щоб тої втіхи нам дожили,
 Щоб доросли їх діточки.

5-а дитина. А всьому нашому народу

Ти добру долю принеси,
 Усяке зло й лиху пригоду
 Від нашої країни відверни.
 А нам в здоров'ї дай зростати,
 Завзяття й сили нам додай,
 Щоб ми нам у мудрості більшати
 І звеселити рідний край.

Піднімається завіса, на сцені вистава

«Надвечір'я Святого Миколая».

Дія I

(Кімната. Оля і Софійка сидять за столом, вчаться. Роман сидить осторонь з книгою. Маруся ходить по кімнаті. Зошит у руці).

Маруся. $6 \times 6 = 36$, $6 \times 7 = 42$, $6 \times 8 = \dots$

Роман *(нахиляється і підказує)*. 70!

Маруся. Залиш, а то поскаржуся мамі!

Роман. А ти - донощиця!

Оля. Спокійно, діти! Невже гарно так сваритися братові з сестрою?

Софійка. Та ще перед самим Святим Миколаєм. Добре заслуговуєте собі обое на різки.

Маруся. Ах, я забула! Завтра Святого Миколая! Що тоді він нам принесе?

Роман. Тобі, напевно, різку - таку довгу, таку широку, сажею обліплена, мотузкою обчіплена.

Маруся. А тобі вночі поставить у головах мітлу, таку височезну, таку широчезну, раками попідтикану, жабами позавивану.

Роман. Де це ти бачила, щоб на мітлі раки і жаби водилися, та ще й взимку!

Оля. Діти! Залиште пересварки, бо нам вчитись не даєте. Закінчуйте швидше уроки, а то незабаром надійде мама, і будемо вечеряти.

Маруся *(починає знову ходити)*. $7 \times 2 = 14$, $7 \times 3 = 21$...

(Роман ходить в протилежному напрямі й штовхає Марусю, коли стріне).

Оля *(встає)*. Ну! Годі вже вчитися, темно. Треба лампу засвітити.

Софійка. Ні, не треба світити, посидимо так трохи, поки мама прийде.

Роман і Маруся. Так! Так! А ти нам, Олю, щось розкажеш!

Оля. А про що вам розповісти?

Маруся. Про Святого Миколая! Як то він по світі ходить, як дарунки дітям носить, що, кому, за що?

Роман. З білим Ангелом небесним і з чортиком хвостатим.

Оля. Тож, послухайте! Ось розкажу, як там у небі готуються до завтрашньої днини, щоб дітям радість принести.

Ой, там в небі рух тепер на диво:

Шиють, тешуть, ліплять, місять тісто.

Усе доглядає уважливо

Діва Мати, Марія Пречиста.

Ось принесли з Божої книгарні

Книжечок усяких пребагато,

Є казки там, віршики прегарні,

Та й іконки для світа малого.
Позсипали ангели у міхи
Всі дарунки, все добро чудове,
Що там буде між дітьми утіхи!
Що там буде крику і розмови!
Вже готов Микола до дороги,
Теплий плащ одяг поверх від вітру,
Взяв свій жезл, постולי взув на ноги,
На чоло одяг злотисту митру.
Перед ним ідуть ангели,
Святий Петро їм браму відчиняє,
Тиха нічка звисла над хатами,
Сніг біліє, ясна зоря сяє.
(Всі хвильку мовчать).

Маруся. Ой, як гарно! Так хотіла б я побачити Святого, але він так нишком
ходить, що ніхто його не бачить, лиш дарунки підкладає вночі під голову.

Роман. Ах, коли б я його побачив, то попросив би...

Оля. Що такого?

Роман. Набір фарб для малювання.

Маруся. А я багато барвистого паперу для витинання.

Софійка. А я - книжечку!

Софійка. Марусю, Романе, Олю, скоро Різдво, то давайте пригадаємо колядки.
(Діти колядують).

Оля. А як будете сьогодні лягати спати, помоліться щирим серцем до Святого
Миколая. Може, він вас і почує, й подарує те, що так просите для себе
(Виходить).

Маруся і Роман. Так справді буде?

Софійка. Може ...

Роман. Тобі різка.

Маруся. Тобі різка ще й довжелезна!

(Сміються і вибігають).

Софійка. Лягаєм скоріш спати, щоб Миколай до нас прийшов.

Маруся. Але ж помолитися треба до Святого Миколая.

(Молитва, пісня. Гасять світло. Діти лягають).

Молитва до Святого Миколая.

Святий, небесний,
Отче Миколою,
До тебе діти
Нині прибігають
І просять щиро:
- Нас Ти не забудь,
І в ніч чудес
З дарунками прибудь,
Хай повні ласк
Долоні чудотворні
Усіх сиріт
Опущених пригорнуть.
Всім тим, які
Без мами і без тата,
Зішли найбільше
Ласк і благодатей.
Про тяжко хворих,
Отче, пам'ятай,
І хворим силу
І здоров'я дай,
А тим, що десь
Караються в неволі,

Потіху дай
 І полегши недолю.
 А ми за себе
 Просим небагато,
 Дай щастя мамі,
 хай радіє й тато,
 І бабця й дідо,
 Родина й країна!

Дія II

(Діти сплять. Входить ангел).

Ангел. Ой як тихо, це добре, бо зараз прийде Миколай роздавати подарунки.

(Стук у двері. Заходить чортик).

Чортик. Довкола ніч, судома зводить тіло,

А їсти нічого і горло заболіло.

А голод ну такий, що ледве копита тягну,

Я б вже з'їв цукерки, мармелади, горішки,

Грушки, марципани, цитрини, яблука, банани.

Ой холодна тут зима, в пеклі холоду нема.

Одягнувся ніби літом, в пеклі жар, а зима на світі.

Я без шапки та кожуха, відмерзають мої вуха.

(Стрибає на одній нозі, тре вухо).

Чортик. Хто живе у цій оселі.

Люди злі, а чи веселі.

Чув я, що у них є дітки,

І що вони роблять збитки,

Де вони тут поховались,

Чом зі мною не вітались?

Я їм різку приволік,

Для нечемних добрий лік,
І дівчатам задавакам,
І хлопчиськам розбишакам,
Які не слухають ні мам, ні татусів,
Ні бабусів, ні дідусів.
Ха-ха, хі-хі, даруночки такі.
Я, чорт кучерявенький,
маю двоє ріжків,
хвостик чималенький,
І цап'ячі ніжки.
Є у мене капелюх-невидюх,
як затягну на ріжки стаю дух.
Тоді йду я до діток.
І веду їх у куток,
а в куточку стиха
навчу всякого лиха.

Ангел (до чорта). Згинь, маро, нечиста сило!

Хай живуть тут всі щасливо.
В хаті цій хороші діти,
Добрі, щирі і привітні,
Вміють Бога шанувати,
Батька й матір поважати.
Хоч маленькі ручки мають,
Але вдома помагають.
Тож за чемність, доброту,
Будуть мати дяку не аби-яку.
Вже стоїть в нас біля хати
І дарунки хоче дати.
У цей вечір зимовий

Миколай прийшов святий.

(Стук у двері. Заходить Миколай, має торбу з подарунками і вагу).

Святий Миколай. Що за шум ви учинили! Дітей побудите! Як подарунки будемо роздавати?

Чорт. Не дамо їм нічого.

Ангел. Ось цих троє - добрі діти, чемні та пильні. Треба їм щось подарувати.

Чорт. Чемні? Га, га, га! Ось нема ще й години, як сварилися.

Ангел. Жартували, як звичайно малі діти.

Чорт. Жартували? А забув, як твій Роман штовхав Софійку, забрав миску у сусідки?

Ангел. Правда, забрав. Але віддав їй за те всі гроші, що дістав на іменини.

Святий Миколай. Зважимо все добре і зле на цій вазі небесній.

Чорт *(кидає на вагу).* Ось, тут сварка, тут штовханина, а тут шиба, тут непослух мамі, ось незмовлена молитва.

Ангел *(кидає теж).* Тут подарунок сестрі...

Чорт. Не зрівняє гріхів подарунок!

Ангел *(зажурено).* Що робити? Треба хлопчину рятувати! Ах, згадав! Він і сам добро вчиться, і товаришам допомагає! Колись цілий місяць у дощ-негоду кожен день ходив до свого друга додому, коли той хворів і вчив разом з ним уроки *(Кидає).* Перемогло добре діло! Треба дарунок дати. *(Дарує фарби і підходить до Марусі).* Добра ж дитина - чепурна, пильно вчиться.

Чорт. Пильно? Ха, ха, ха! А таблички множення не вчить та ще й досі не знає.

Ангел. А подругам допомагає...

Чорт. А мамин цукор з шафи витягала.

Святий Миколай. Зважимо усе добре і зле на оцій вазі небесній.

Чорт. Гнівлася на брата.

Ангел. Зате, яка вона дома помічниця! І прибере, і підмете в кімнаті. А ціле літо у квітнику порається. Старшим у всьому допомагає та й сама завжди

чепурна й охайна. Треба і їй дарунок дати. *(Дає дарунок, підходячи до ліжка Софійки).*

Тепер оцій старшій треба щось подарувати, Софійка зветься вона, тихе дівчатко, вдумливе, а в науці — перша в класі.

Чорт. Тиха, вчена, але горда. Над усіх в класі несеться, непривітна.

Святий Миколай. А гординя - гріх великий.

Ангел. Родичів все слухає.

Чорт. Не з любові, а з гордині, що вона, бач, добра дитина.

Святий Миколай. Зважимо на добре.

Чорт. Ось гординя - гріх великий, ось упертість, непривітність.

Ангел. А тут пильність у науці, послух.

Чорт. Не зрівняє гріхів послух.

Ангел. Що робити? Як дівчину врятувати? О, знайшов! Як у церкві службу відправляли, за борців тих молоденьких, що за волю голови поклали, а другий раз за сиріток і за покинутих діток, то Софійка у церкві молитви слала щирим серцем і поклялася, що життя теж своє присвятить для Бога, щоб допомагати бідним діткам, для народу. І сплакнула - ось ці сльози *(показує).*

Святий Миколай. Поклади на вагу. Це - найкращі у Бога перли - сльози за інших пролиті.

(Вага падає вниз).

Чорт. Ах, які ж вони важкі!

Ангел *(радісно).* Перемога! Треба їй дарунок дати.

(Дарує).

Святий Миколай *(благословляє дітей).* А тепер прощайте, діти. Спіть спокійно, докіль ранок вас не збудить до нової праці. Хай вам сняться сни солодкі, а в житті йдіть шляхом добра, правди і любові. *(Усі виходять).*

Чорт *(повертається).* Ну, вже мушу й я дарунок їм лишити, аби знали, що був тут і Антипко з пекла родом, що діточок не забуває, що про них дбає.

(Кладе кожному різку в голову і виходить. Минає декілька хвилин).

Маруся *(встає)*. Що це було? Мені снилося, що Святий Миколай тут стояв біля мене. З ним був Ангел, як сніг білий, і чортище препоганий *(оглядається)*. Боже! Різка! *(Плаче)*.

Роман. Хто це плаче? Ти, Марусю? Ага, бачу вже дарунок оглядаєш. Правду я казав, сестричко. Різка. *(Оглядається, бачить свою різку, хоче її заховати, але Маруся побачила)*.

Маруся. Не заховаєш! І ти, бачу, у дарунок її маєш! Але *(знову плаче)* чому нічого не приніс у дарунок Миколай?

Софійка. А ви що так розкричалися з самого ранку свята? А, різки подіставали! То по заслугі *(Оглядадається, бачить різку)*. Ох?

Роман. Не заховаєш!? Я вже бачив! І ти, сестрице, прут дістала. А краще таки було б, якби ми ще, крім різки, щось дістали від Святого.

(Входять мама і Оля).

Мама. Ну що, діти, як вам спалося? Що вам снилося цієї нічки?

Оля. Щось, бачу, ви невеселі. А, різки приніс Миколай?

Мама. Різка - теж дарунок, ще й з такими стрічками - буде чим перев'язувати коси. А тепер перешукайте пильно ліжко, може, там ще щось знайдете, крім різки.

(Шукають, знаходять, радісно викрикують, показують дарунки).

Роман. Фарби, ніжик і цукерки!

Маруся. Медівник, папір, яблучка!

Софійка. Книжка, стрічки, рукавички!

Мама. Задоволені своїми дарунками?

Діти. Так, так, люба матусю!

Роман. А від кого ті різки?

Оля. Це вже чорт Антипко підклав їх, щоб ви не дуже пустували на radoщах.

(Молитва дітей до Святого Миколая)

Святий Отче! Обіцяємо завжди добрими бути

І в житті, і в молитві тебе не забути.
Ти опікун віддавна українського народу.
Добре знаєш, що ми всі козацького роду,
Дитячі молитви велику силу мають,
Долю Церкві, країні вблагають.
Святий Отче Миколою! Ми всі — твої діти,
Поможи нам, щоб життя це уміло прожити,
А опісля - вічне щастя в небі заслужити.

(Пісня «А хто. хто Миколая любить»)

Сценарій свята «Тому Святий Миколай...»

Звучить пісня «Ой хто, хто Миколая любить».

Дійові особи:

Святий Миколай	4-а зірочка
Ведучий	1-й ангел
Ведуча	2-й ангел
1-а зірочка	Чорт
2-а зірочка	Діти, що рецитують вірші,
3-я зірочка	співають

Ведучий. Наш народ у році має свят багато,

Та ніяке не замінить дітям одне свято.

Ведуча. Коли зимонька надходить, земля замерзає,

До діточок іде у гості свято Миколая.

Ведучий. То не місяць ясно сходить, не цісар гряде,

То до нашої хатини Миколай іде.

Ведуча. Той, хто Божим заповітам був вірний до скону,

Хто для бідних і скривджених був завше в охорону.

Ведучий. Все багатство він віддав бідним і нужденним.

За життя його всі мали святим і блаженним.

Ведуча. Та вернулось у сто крат віддане в офіру,

Бо святий наш Миколай всім примножив віру.

Ведучий. Приходить він до нас перед Новим роком

Щедрим, добрим і багатим пресвятим пророком.

Ведуча. Всіх згадає, всім він знайде дар свій по заслuzі.

За те святий Миколай дорогий нам дуже!

(Вбігають зірочки).

1-а зірочка. Ми, зірочки, спустились із неба,
Щоб освітити шлях святому Миколаєві.

2-а зірочка. Він в санчатах до дітей приїжджає.

3-я зірочка. Їм дарунки дає і таке питає.

4-а зірочка. Чи ви вмієте молитись?

1-а зірочка. Чи не любите сваритись?

2-а зірочка. Чи слухняні ви в батьків?

3-я зірочка. Чи не маєте гріхів?

4-а зірочка. Скоро він сюди прийде
і всім чемним дітям
дарунки принесе.

(Входять ангели).

1-й ангел. Вітаю вас, любі люди, при вашій родині!
Нехай добро з вами буде і щастя віднині.

2-й ангел. Де з молока тече дорога,
Де безліч зір, де царство Бога,
Я звідти йду і вість веселу
Несу у вашу я оселю.

1-й ангел. Ще хвильку, діти, і між вами тут стане
Миколай святий.
Він з щирим серцем і дарами
Загостює в оселі цій.

(Вбігає чорт).

Чорт. А ось і я.

Привіт, дзень добри, Guten Tag!
Вітаю вас на різний смак.
Я називаюсь чорт, Антипко,
Антихрист, нечистий і дідько,

До вас примчав я аж із пекла:
 У вас зима, в нас – хата тепла,
 У вас мороз за хвіст щипає
 І снігу в очі насипає,
 Не зважає, що я тут гість,
 Морозить, студить, як на злість.
 Сьогодні дав копитам раду:
 Я з'їв цукерок й мармеладу,
 Горішки, яблука й цитрини,
 Банани, груші, мандарини,
 А залишились тільки нові
 Для діток прутики вербові.

1-й ангел. Ти чому так зарання прителіпався, рогатий?

Чорт. Чув я, що між тими дітьми тут є багато таких, що не вчаться, ображають слабкіших, не поважають стареньких.

Оці прутики в дарунок всім я нині їм приніс.

І до себе їх вербую, щоб мені служили вік.

Ну, хто хоче йти до мене?

2-й ангел. Геть, Антипко, не старайся,

Бо таких отут нема!

Краще звідси забирайся,

Поки ще Миколая нема.

(Ангели виганяють чорта. Зірочки дзвонять. Входить святий Миколай).

Святий Миколай. Слава Богу, добрі люди!

Хай вам завше добре буде!

Хай кожного часу і кожної днини

Господь вам поможе, в біді не покине.

По землях далеких із краю у край

Спішив я до вас на гостину.
 Країна ваша – то сам Божий рай:
 Гарна, чарівна, родинна.
 Ось нині, власне, рік минув,
 Як на землі я тут не був,
 Як дітям я дари давав
 І всіх до праці закликав.
 Наказував я пильно вчитись
 Зла уникати, людей любити.
 На порозі Рік новий і Різдво Христове,
 А чи кожен з вас ці свята зустрічать готовий?
 Як живете, мої любі діточки кохані?
 Чи ви вчились добре в школі, чи були слухняні?
 Чи знаєте ви молитви, вірші, коляду?
 Хто розкаже, заспіває – дарунки знайду!

(Діти розповідають вірші, співають колядки).

Пісня «Ішов Миколай лужком, бережком»

Чи то пір'я з подушок, чи то з цукру порошок,
 Так паде, паде згори на поля і на хати?
 Ні! Це Миколай святий сипле з неба для дітей
 Свій білесенький сніжок!
 За сніжком летять білі крила ангелят,
 А за ними - саночки,
 А на них – самі мішки,
 А в мішках м'яких, як сніг,
 Для дітей чемненьких всіх
 Найгарніші забавки!
 А між ними є мішок

Для нечемних діточок,
Його чортики везуть –
Всі нечемні лізуть в кут
Зі страху, що Миколай крикне:
«Ану вилізай, маєш пару різочок!».

Вірш «**Прохання до Святого Миколая**»

Сніги покрили доли й гори,
Блищить інеєм ліс і гай.
Іде до нас крізь ниви й бори
Святий угодник Миколай.
Що він несе в своїй торбині?
Багато гарних забавок
Несе чемнесенській дитині,
А для нечемних – жмут різок,
За ним спішаться янголята,
Тримають книги у руках.
Що, де, кому з вас треба дати,
Усе списали у книжках.
Святий та добрий Миколаю,
Тебе чекаєм вже давно,
Що нам даси, про це не знаєм,
Та в тебе просимо одно:
Ти нашим родичам дай сили,
Щоб виховати нас могли,
Щоб тої втіхи досвідчили,
Були б великі діточки.
А всьому нашому народу
Ти добру долю принеси,

Усяке зло й лиху пригоду
 Від рідної країни відверни.
 А нам в здоров'ї дай зростати,
 Завзяття й сили нам додай,
 Щоб нам у мудрості більшати
 І веселити рідний край.

Пісня-вірш «**Миколай**»

Замело снігами у Карпатах плай,
 Долами й горами ходить Миколай.
 Двигає пакунки в сніговій імлі...
 Дідових дарунків діти ждуть малі.
 Сніг паде лапатий, віхола гуде...
 Тільки б не проспати, як Дідусь прийде.
 Насторожать вушка і... заснуть. Іде.
 Тихо під подушки дарунки кладе.
 А вдосвіта – зрання радощі і сміх:
 Здійснились бажання малюків усіх.
 Лиш одна загадка цікава до сліз:
 Як Дідусь так гладко крізь замок проліз?!

1-й ангел. Святий Миколаю!

Всі діти, що тут в цю хвилину,
 Всі гарно співали, і в школі добре вчились.
 І не одне в цім році діло добре зробили.

2-й ангел. Хай усі сьогодні спільну втіху мають,
 Тебе як батька свого споминають.

Святий Миколай. Що ж, ви мої любі янголятка милі,
 Витягайте з торби все, що там зложили.
 Будемо дарунки дітям роздавати

І підемо до інших діточок на свято.

(Святий Миколай разом з ангелятами поздають подарунки дітям).

Святий Миколай. На тім дякую вам, діти, за ваші труди.

Бачу, ми не помились, що зайшли сюди.

Хай вас Мати Пресвятая завжди хоронить,

Ангел вам допомагає, Бог благословить!

(Всі в залі співають пісню «Ой хто, хто Миколая...»)

" ЇДЕ ДО НАС МИКОЛАЙ..."

Дійові особи:

Святий Миколай	Янгол 4-й
Ведучий	Янгол 5-й
Учень 1-й	Чортеня 1-ше
Учень 2-й	Чортеня 2-ге
Українці	Чортеня 3-тє
Тільтіль	Чортеня 4-те
Мітіль	Сніжинка 1-ша.
Янгол 1-й	Сніжинка 2-га.
Янгол 2-й	Сніжинки.
Янгол 3-й	Дівчинка.

До проведення заходу доцільно залучити учнів різних вікових груп, навіть наймолодших.

Ведучий. 19 грудня у гості до української дітвори приходять довгоочікуваний гість - Святий Миколай. Про це свято розповість наш гість (*тут добре надати слово священикові*).

Учень 1-й. Коли Святий Миколай

З небес на землю йде,
То кожний дім і школа
Мов вулик бджіл гуде.

Учень 2-й. Там дітворя чекає

На срібних янголят,
Що із доріг безкраїх
На землю загостять.

Учень 1 -й. Бо добре знають діти,

Що ні сніжний танок,

Ані мороз, ні вітер
Не спинить їх санок.

Учень 2-й. А на санках - дарунки!

Ах, як багато їх!
Для Славки, для Одарки,
Для всіх, для всіх, для всіх!

Учень 1-й. А тим, що пустували,

То чортик в темний кут
На пам'ятку поставить
Гнучкий з лозини прут.

(З'являються двоє дітей. Це Тільтіль і Мітіль - герої п'єси М. Метерлінка «Синій птах». Вони одягнені в традиційні костюми).

Тільтіль. Мітіль, дивись, як багато дітей.

Мітіль. Їм так весело. Вони сміються.

Тільтіль. Мабуть, вони знайшли Синього Птаха.

Мітіль. Давай спитаємо у них.

(Підходять до дітей, одягнених у національні українські костюми.)

Тільтіль. Доброго вам дня, діти.

Українці. Дай, Боже, і вам того ж.

Мітіль. На дворі дме холодний вітер, йде сніг, а ви радієте. Мабуть, у вас є Синій Птах, і він приносить вам радість?

Українці. У нас немає Синього Птаха.

Українець 1-й. А радіємо ми тому, що ось-ось у гості до нас завітає Святий Миколай, на прихід якого ми чекали цілий рік.

Тільтіль. А хто ж такий Святий Миколай? Чого ви так тому радієте?

Українець 2-й. Як? Ви не знайомі зі Святим Миколаєм? Хто ж ви такі? Звідки Ви?

Тільтіль. Я- Тільтіль, а вона - Мітіль.

Мітіль. Ми прийшли з далекої країни, яка називається Бельгія.

Українець 1-й. Як же ви потрапили до нас?

Тільтіль. Це дуже довга історія, та я розповім її вам. У Різдвяну ніч ми із сестричкою замість того, щоб улягтися у теплі ліжка й заснути, дивилися у вікно. Раптом побачили добру бабусю, вона попросила нас допомогти їй знайти Синього Птаха, бо та чарівна птаха могла врятувати хвору дівчинку.

Мітіль. Ми були скрізь, ми шукали, де тільки могли.

Тільтіль. Ми уже зневірилися і хотіли повертатися додому, але дивним чином так сталося, що ми потрапили до вас. А хто ви є?

Українець 2-й. Ми українці.

Українець 1-й. У нас немає Синього Птаха. Але сьогодні 19 грудня, і ми чекаємо у гості Святого Миколая – доброго опікуна всіх дітей. Залишайтеся з нами. Може, Святий Миколай зможе вказати вам, де перебуває Синій Птах.

Тільтіль. Дякуємо. Залишаємось, Мітіль?

Мітіль. Так, залишаємось, недобре повертатися додому, нічого не знайшовши.

Ведучий. Тож, любі діти, всідайтеся зручніше, слухайте уважно, дивіться пильно.
(З'являються молодші учасники дійства, одягнуті в костюми сніжинок).

Сніжинка 1-ша. На Святого Миколая

Цілий рік чекає дівтора,
Тож йому сніжин громада
Шлях сріблистий простеля!

Сніжинка 2-га. У цю нічку пречудову

Через білий-білий гай
На санках приїде в гості
Чудотворець Миколай!

Ведучий.

Ой, як тішаться сніжинки,
Ой, як гостя виглядають,
Пухом стелять шлях біленький,
Ніжно пісеньку співають.

(Сніжинки співають і танцюють)

Ведучий. Тихо-тихо в лісі стало,
Мов заснуло, що жило,
раптом гомоном озвалось,
Раптом гомонам пішло.
Завітали до нас янголятка.
Ось дивіться, несуть книжку,
Мабуть, з ними Миколай.

Янгол 1-й. Ой, як зимно! Ой, як тяжко!
Я замучений украй.
Болять в мене вже крилята.
Боже! Прошу, сили дай!

Янгол 2-й. Перестаньте нарікати:
Ще почує Миколай.
Він казав мені вважати:
«Пильнуй книжку! Пам'ятай!»

Янгол 3-й. Ми трудилися цілий рік,
Добрі вчинки споглядали,
І найкращих лиш дітей
У цій книжці записали!

Янгол 4-й. Чи ми когось не забули?
Краще ще раз подивитись,
Щоб для кожної дитини
Щось добре зробити.

Янгол 5-й. Чи є Леся і Софійка?

Чи є Ірця і Іванка?
Даня, Юра і Марійка?
Ляля, Саня і Надійка?
І Василько, і Андрійко?
І Лариска, і Мішелько,
І малесенький Данило,
Що помагає коло кадила?

Усі. Є! Є! Є!

Янгол 1-й. Наша праця вже скінчилась,
Треба трохи відпочити.
Подивіться, як тут гарно!
Йдемо пограємося!

Янгол 2-й. Гей, сідаймо на санчата!
Тут таки чарівно грати!

Ведучий. І помчали янголята
По стежках у лісі грати.
Геть забули Янголята,
Що принесли книжку в гай...
Ось лежить вона розкрита,
А що скаже Миколай?!
Тихо в лісі... Тихо... Цить!..
Але лихо й тут не спить...

(Весело підстрибуючи й пританцьовуючи, з'являються Чортенята).

Появились Чортенята

Раптом вони зупинились,
Кругом себе подивились,
Задивовані украй.

Чортеня 1-ше. Хто ж приніс цю книжку в гай?

Ведучий. Ну ж сторінки в ній гортати

І список імен читати:

Чортеня 2-ге. Хо-хо-хо! Ха-ха-ха!

Кого ж я книжці цій нема?

Чортеня 3-тє. Ліля, Яра і Русланка,

Христя, Дарка і Оксанка,

Олесь, Ромко, Маркіян,

Івась, Славчик і Богдан,

Таня, Дана і Оріся,

Петро, Павлусь і Марися.

Чортеня 4-те: А чи справді за справунки

їм належать подарунки?

В Ізя ж ротик не стихає,

Оля всім перешкоджає,

Гриць завдання не писав,

Йванко олівця не мав.

Чортеня 1-ше. Юра до школи не ходить,

За собою хлопців водить

А Меланка обмовляє,

Як їй хтось не догоджає.

Чортеня 2-ге. Ось хваляться Янголята,
 Що всі в церкву йдуть завзято.
 А бля нас лиш пекло - рай.
 Не для нас є Миколой!

Чортеня 3-тє. До дітей нас не пускають!

Чортеня 4-те. Хрестять й в пекло нас женуть!

Чортеня 2-ге. Доторкнутись не дають!

Чортеня 1-ше. Ми цю книжку заховаєм,
 Хай святий її шукає!
 І маленькі Янголята!

Усі. Це вже наша їм відплата!

(Входять Янголи).

Янгол 1-й. Де ж ця книжка?

Ой! Ч-о-р-т-и!..
 Глянь, зайшла нечиста сила
 І в білесенькі ліси!

Чортеня 2-ге. Книжку добре заховаєм
 і ще добре погуляєм!
 Нехай плаче дітвора,
 Ні кола, ані двора!

Янгол 2-й. Який дідько вас наслав?

Як зайшли ви у цей гай,
 Пренечемні чортенята?
 Книжку дав нам Миколай!

Чортеня 3-тє. Треба було пильнувати,
 Коли книжка ця свята!
 А ви пішли погуляти
 І возитись на санках.

Чортеня 4-ге. Так тепер це наша річ!

Книжки нізащо не дам!
Не питай мені до віч
Навіть Свят-Микола сам!

Янгол 3-й. Віддавай, нечиста сило,

Книжку скоро й не кричи!
А як ні – то ми кропилом
Проженем тебе в кущі!

Чортеня 2-ге. Хо-хо-хо! Ха-ха-ха!

Яке мудре Я-н-г-о-л-я!
Але є одна біда:
Книжка ця тепер моя!

Усі Янголята. Змилуйся нам, Миколаю!

Лютих бісів побори!
Лісових звірят предобрих
Нам до помочі прийшли!

Ведучий. Наступала допомога,

Ось вже просять їх лихі:

Усі чортенята. Ой, лишіть, пустіть у пекло!

Відпадуть у нас хвости

Ведучий. Вже радіють Янголята!

На подяку брак їм слів.

Ведучий. Ви чекали довго, діти,

Гостя доброго із неба.

Треба його привітати,

Й гарну пісню заспівати.

(Усі присутні співають «Ой хто, хто Миколая любить...»)

Українець 1-й. Забілів снігами гай –

Їде Святий Миколай.

Коло нього на крилятах
Синьоокі Янголята.

Українець 2-й. Хоч на дворі зимній час,
Не забув Святий про нас,
В кожнім мешканні дитинці
Гарні він приніс гостинці.

(Заходить Святий Миколай у супроводі Янголят)

Святий Миколай. Що ви добрі, любі, чемні,
Про це все я добре знаю,
І тому я, любі діти,
Про вас завжди пам'ятаю.

Доброго дня, любі мої діти! Доброго дня, Тільтіль і Мітіль! Сьогодні ви тут, щоб дізнатися, як українці шанують і люблять Бога і Святого Миколая. З неба я бачу кожну дитину, бачу мрії та сподівання кожного. Я знаю, хто цілий рік був гречний, а хто бешкетував, хто заслужив на подарунок, а хто на замашні різочки...

Вам, напевно, цікаво, як я встигаю до всіх-всіх діток? То ж знайте, у мене є багато помічників: це Янголята.

Тепер ви знаєте, діти, звідки з'являються у ніч Святого Миколая у ваших чобітках подарунки, про які ви мріяли цілий рік. А чи ви хочете зробити подарунок для мене?

Тож слухайте. Найкращий дарунок для Святого Миколая – це той, коли ви любите Бога, батьків, родину і увесь божий нарід. Тож поважайте своїх батьків, любіть друзів, і я завжди буду поруч з вами. А тепер, дорогі мої помічники, несіть сюди книжки та найбільший мішок з подарунками.

(Янголята приносять відвойовану у чортенат книжку й розпочинають роздавати подарунки дітям, чий імена вписані до Книги)

Святий Миколай. Подарунки отримали всі діти, чиї імена вписані до моєї Книги.

Але на останній сторінці є ще щось (*читає* :Тільтіль, Мітіль). А так, це наші гості. Я знаю ваші бажання. Ви хочете знайти Синього Птаха!

Т і л ь т і л ь. Так, нам дуже потрібний Синій Птах.

Мітіль. Ми хочемо врятувати дівчинку.

Святий М й к о л а й. Я знаю. Оскільки сьогодні незвичайний день, то сьогодні можна багато! Діти, давайте всі дружно помолимося.

Усі. Боже допоможи! Молитвами Святого Миколая!

Святий Миколай. Молодці, діти!

Дівчинка. (*Заходить*). Дякую Вам, любі діти, за допомогу! Я вже здорова і хочу бути з вами на святі!

Святий Миколай. Пора прощатися, любі мої. Пам'ятайте: я прийду до вас рівно за рік, але біля вас упродовж року будуть мої помічники -янголята. А я буду дивитися на вас з неба. Не забувайте про обіцянки, які ви дали мені.

(Миколай іде зі сцени. Театралізоване дійство завершується).

**Сценарій свята
«У Святого Миколая»**

Дійові особи:

Св. Миколай	Діти
Старший ангел	Медянички
Ангел - поштар	Яблучка
Перший ангел	Цукерки
Другий ангел	Горішки
Третій ангел	Перший чортик
Четвертий ангел	Другий чортик
Ангели	

Декорація: *Хмари, сонце, місяць (обертаються). Стіл, крісло, лава. В кріслі сидить Старший ангел перед ним п'ять молодих ангелів.*

СТАРШИЙ АНГЕЛ : Мої дорогі Ангели, чи не забули ви, який сьогодні день?

АНГЕЛИ: Не забули: день святого Миколая.

СТАРШИЙ АНГЕЛ (*до дітей в аудиторії*) : А ви, діти, не забули?

ДІТИ: День святого Миколая.

СТАРШИЙ АНГЕЛ : Бачите, діти не забули. Вони чекають на їх улюбленого святого Миколая, що в цей день прийде до них у гості і принесе їм подарунки. А святий Отець доручив підготувати нам. От давайте порадимось: що ми нашим дітям подаруємо... Ангеле - поштарю! Чи прибули які листи від дітей?

АНГЕЛ - ПОШТАР: Маю, маю листи, зараз принесу! (*Виходить, тягне величезну порбу листів, аж падає*). Ми їх уже перечитали, але може хочете й ви послухати, що пишуть діти?

СТАРШИЙ АНГЕЛ : Вже мало часу, але почитай мені кілька листів. Що ж діти просять?

АНГЕЛ - ПОШТАР: Ось листи від Лесі: "Дорогий отче Миколаю! Я була чемна й тільки один раз спізналась до Недільної Школи. Якщо я заслуговую, принеси мені велику ляльку"... А ось лист від Миколи: він хотів би отримати санчата. А ось Сергіїв лист - це довгий-довгий список: принеси мені авто, поїзд, літак, чоботи, ракету, радіо...

ПЕРШИЙ АНГЕЛ : Ого! Щоб усе це довести, нам треба найняти велике вантажне авто!

СТАРШИЙ АНГЕЛ : А чи був той Сергійко чемний?

ДРУГИЙ АНГЕЛ : Де там! Галасував, сусідського песика дрович, домашні завдання не виконував і татові не допоміг сніг викидати.

СТАРШИЙ АНГЕЛ : Ой-ой-ой! Я думаю, що ви, Ангели й Ангелята, вже приготували наші подарунки.

АНГЕЛИ: Так, у нас уже все готове.

СТАРШИЙ АНГЕЛ : Ангеле від медяників! Звітуй про свою роботу!

ПЕРШИЙ АНГЕЛ : Медянички якраз допікаються. Зараз погляну в піч і покажу їх усім вам. (*Відходить, потім входить і оголошує*) Медянички готові!

Входять МЕДЯНИЧКИ, *співають*:

Ми до вас - просто з печі.
Напекли нас для малечі.
В нас багато масла й меду,
Через те ми - попереду.
(*Танцюють*).

СТАРШИЙ АНГЕЛ : Гарні твої Медяники, Ангеле! За це даю тобі у відзнаку оцю зірку з неба. (*Знімає зірку, приколює Ангелові*). Ангеле від цукерок , а в тебе як справи?

ДРУГИЙ АНГЕЛ : Добре, тільки не дуже.

СТАРШИЙ АНГЕЛ : Що значить - не дуже? Ти готовий?

ДРУГИЙ АНГЕЛ : Не зовсім. Я був дуже зайнятий і ще не всі цукерки позагортав у папірці.

СТАРШИЙ АНГЕЛ : А що ж ти таке робив, що забарився?

ДРУГИЙ АНГЕЛ : Вчора налетіли сердиті вітри й порозмітали хмари по всьому небі. То я взяв мітлу й позмітав їх до купи. А замітаючи, ще й одержу порвав, то мусів латати.

СТАРШИЙ АНГЕЛ : То йди, швидше кінчай працю. Ангеле від Медяників, твоя праця зроблена, то допоможи йому цукерки в папірці загортати.
(Обидва Ангел и виходять).

СТАРШИЙ АНГЕЛ : Ангеле від яблук! Як там у тебе?

ТРЕТІЙ АНГЕЛ : Я боявся, що райські яблукка на час не досягнуть, але сонечко пригріло, й вони стали такі рум'яні, пахучі, що аж дивитися любо. Зараз їх принесу. (Виходить і вводить ЯБЛУЧКА):

А ми яблукка червоні,
Просимось до вас в долоні!
Хто нас часто споживає,
Той червоні щічки має.
(Танцюють).

СТАРШИЙ АНГЕЛ : Нічого сказати - Яблукка прекрасні. (До Поштаря) Піддивись, чи вже цукерки всі в обгортках.

Ангел - поштар виходить, входить разом із Першим і Другим Ангелами.

ДРУГИЙ АНГЕЛ : Цукерки вже в папірцях, виглядають чудово - чи ж не так?

Виходять ЦУКЕРКИ. Співають:

Ми цукерочки смачні.
Чемним - так,
Нечемним - ні!
Але ми, звичайно, певні,

Що сьогодні всі ви чемні.

(Танцюють).

СТАРШИЙ АНГЕЛ : Хоч наспіх вас загортали, але виглядаєте дуже гарно. Що ж лишилось? Ага, лишилося найкраще. Ангеле від горіхів, а ти приготувався?

ЧЕТВЕРТИЙ АНГЕЛ : *(засоромлено закривається крильцями)* Горішки готові, тільки...

СТАРШИЙ АНГЕЛ : Що - тільки?

ЧЕТВЕРТИЙ АНГЕЛ : Тільки... я ще не готовий! *(Розкриває крильця - він обляпаний золотою фарбою, навіть на лиці)*. Старший ангеле, вибачте мене! Я їх фарбував, але вони такі швидкі, так і котяться в різні боки, ледве я їх всіх у купку позгортав, а те роблячи, в золоту фарбу обмазався.

СТАРШИЙ АНГЕЛ : То нічого! Тепер ти - золотий. Зійдеш на землю, снігом умиєшся. Покажуй же свої горішки! Четвертий ангел виводить ГОРІШКИ.

Золоті ми горішки,

Золоті в нас руки й ніжки!

А на ніжках - черевики,

Гей, заграйте нам, музики!

(Танцюють).

СТАРШИЙ АНГЕЛ : Дуже добре! Тепер усі шикуйтеся, підемо на десяту хмару й там будемо чекати на отця Миколая! *(Всі виходять, співаючи)*

Скоро прийде світле свято,

Буде радощів багато,

Звеселиться цілий світ -

Сам Господь нам шле привіт.

Вискакують два чортики.

ПЕРШИЙ чортик: Гей, іди сюди, йди до мене!

ДРУГИЙ чортик: Краще ти йди до мене!

ПЕРШИЙ: А як я не хочу?

ДРУГИЙ: То й я не хочу.

ПЕРШИЙ: Та не запирайся, йди сюди! Скоро он святий Миколай до дітей піде, то треба так зробити, щоб вони всі стали нечемними, щоб ніхто з них не дістав подарунка. А тоді ми підстережемо ангелів і віднімемо від них торбу з ласощами!

ДРУГИЙ: О, це буде чудово! Я дуже люблю цукерки!

ПЕРШИЙ: А я - медяники! Танцюють і співають:

Ми з тобою - Чорти.
Чортик – я, і Чортик ти.
Там, де є нечемні дітки.
Ми їх манимо на збитки.

ПЕРШИЙ: Ану, давай порадимось: що б його таке придумати, щоб діти були дуже-дуже нечемними?

ДРУГИЙ: Навчимо їх, щоб вони не слухались ні тата, ні мами.

ПЕРШИЙ: Ні бабусі, ні дідуся.

ДРУГИЙ: Ні вчителів, ні директора. Нікого, тільки чортиків.

ПЕРШИЙ: Щоб не готували домашніх завдань, а щоб цілий вечір біля телевізора сиділи!

ДРУГИЙ: Щоб читали не українські книжки, а комікси.

ПЕРШИЙ: Особливо ті, де такі чорти, як ми, намальовані!

Регочуть: Ге - ге - ге - ге!!!

ДРУГИЙ: Але знаєш що? Як ми віднімемо від ангелів ласощі, я хочу всі медяники.

ПЕРШИЙ: Але і я їх хочу! Я більш збиточний, ніж ти, тому мені належить більше.

ДРУГИЙ: Ні. мені! (*Починають боротися*).

ПЕРШИЙ: Ой - ой - ой! Ти мені хвоста відірвав!

Знову починають битися. У цей час чути "Ой хто, хто..." Чорти лякаються.

ЧОРТИ: Ой - ой - ой! Святий Миколай іде! Втікаймо, куди видно!

(Втікають).

На сцену виходить Святий Миколай із Ангелами і подарунками.

СВ. МИКОЛАЙ: Добрий день, любі українські діти! Я прийшов до вас з далеких небесних просторів і приніс вам привіт і благословення від Бога Отця нашого. Незабаром настане велике, радісне свято - Боже народження. Ввесь світ на нього чекає, бо це - початок нового життя, шлях до добра й миру, шлях до квітучої весни й надія на добру долю. Сьогодні я приніс вам солодкі й смачні подарунки й усіх ними наділю; і чемних, і навіть не зовсім чемних, бо ви всі мені любі й милі.

Свято «Зустрічаймо Святого Миколая!»

Дійові особи:

СВЯТИЙ МИКОЛАЙ

ІВАСИК

АНГЕЛИ

ШКОЛЯРІ

ПЕРШИЙ АНГЕЛ

ЧОРТИК ХВИЦЬ

ДРУГИЙ АНГЕЛ

ЧОРТИК КРУТЬ

ТАРАСИК

(З'являються два Ангели. Один несе тоненьку книжечку, другий товстелезну).

ПЕРШИЙ АНГЕЛ : Ох, я втомився. Ця книжка така товста, що крила опадають.

Доведеться везти вертольотом. А попереду ще багато праці.

ДРУГИЙ АНГЕЛ: Так, деякі діти до останнього дня посилали святому Миколаєві листи і навіть телеграми. Всі пишуть, що чемні, але чи це справді так? *(Звертається до дітей)* Ми ходимо поміж вами й перевіряємо, чи ви справді були чемні. І все записуємо до книжки.

ПЕРШИЙ АНГЕЛ : До однієї книжки - чемних, а до другої - збиточників.

ДРУГИЙ АНГЕЛ : В одній книжці - добрі справи *(і показує свою тоненьку книжку)*. А в отій - гріхи, грішки й усякі збитки *(показує на книжку Першого Ангела)*.

ПЕРШИЙ АНГЕЛ : То це я гріхи ношу? Недарма ж моя ноша така тяжка, що я вже двічі з неба впав. Але тут щось не так: не може бути, щоб наші українські діти були такі нечемні. Ану, прочитаю. *(Читає напис на товстій книзі)* "РЕЄСТР ДЛЯ ЧЕМНИХ ДІТЕЙ". А покажи твою! *(читає)* "РЕЄСТР ЗБИТОЧНИКІВ". Що ж ти наплутав! Дивись, скільки в нас добрих дітей - ось вони сидять *(показує на зал)*, усміхаються й чекають на гостину отця Миколая. А нечемних зовсім мало, та й тих ми ще перевіримо й може викреслимо з Поганої книжки.

ДРУГИЙ АНГЕЛ : Як же це я переплутав!

ПЕРШИЙ АНГЕЛ : Бо хоч ти й Ангел , а потребуеш окуляри. Ось вони якраз і лежать на снігу. Видно, отець Миколай тобі наперед подарунок послав.

ДРУГИЙ АНГЕЛ : *(надягає окуляри)* О, тепер добре бачу!

ПЕРШИЙ АНГЕЛ ; А за те, що переплутав, мусиш нести оцю товсту книжку!
(Передає свою книжку Другому Ангелові).

ДРУГИЙ АНГЕЛ : Добре вже, добре. Ходімо ж кінчати свою роботу.
(Вони виходять).

З'являються Два Чортики - Круть і Хвиць.

КРУТЬ: Йой, як тут холодно! *(цокотить зубами)*. Я заздрю Вовкові, Лисиці й навіть Зайцеві, бо в них такі пухнасті кожухи. А в нас сама шкіра та кості. Я замерз, як чорт.

ХВИЦЬ: Так, у нашій прекрасній батьківщині Пеклі - дуже тепло.

КРУТЬ: Еге, часом аж загаряче. Я радий часом вирватися з Пекла й побрикатися по світі. *(Брикають).*

КРУТЬ: Не забувай, що ми сюди послані у важливій справі. Наш генеральний секретар 'Пекельного союзу' дав наказ наловити якнайбільше грішників.

ХВИЦЬ: А як не наловимо... То пан Сатана нас самих на гарячу сковороду посадить. Або вижене з роботи й не дасть нам нашої улюбленої їжі - парячої смоли.

КРУТЬ: Ой, не згадуй! Тут ніде її нема, я вже зголоднів. Одягнувся якимось у школярську уніформу й просив смоли в Івасика, а він сказав, що такого тут ніхто не їсть. Він дав мені шматок гуми, і я нею ледве не вдавився. І як діти таке паскудство їдять? Як воно їм зуби не повириває?

ХВИЦЬ: Тихо, тихо! Ось діти йдуть до школи. Може, серед них є нечемні. На кожного нечемного ми приготуємо різку в подарунок.

(До школи йдуть два хлопчики: Івасик і Тарасик).

ІВАСИК: Тарасику, сьогодні до нас святий Миколай прийде!

ТАРАСИК: Егеж. Він чемним дітям подарунки принесе.

ІВАСИК: А ти був чемний?

ТАРАСИК: Так! А ти?

(В цей час із-за завіси підкрадаються Чортики. Один стає за спиною Івася).

ІВАСИК: Так. І буду чемний до самого Різдва, а потім - побачимо.

(Чортики підстрибують з радіщів).

ТАРАСИК: А я намагаюсь увесь час бути добрим. Мене назвали Тарасом на честь нашого великого поета Тараса Шевченка, й тому я мушу бути завжди чемним.

КРУЦЬ *(шепче на вухо Івасика)*: Скажи йому щось нечемне!

ІВАСИК: Та ні, ти нечемний!

ХВИЦЬ *(підкрадається до Тарасика)* : Бачиш, який він! Чого ж ти стоїш? Бий його!

ТАРАСИК: О ні, ми з ним друзі, битися не можна, та ще й у такий гарний день.
(Оглядається) А це хто? Ти часом не Чортик? Моя бабуся казала, що Чорти бояться хресного знамення. Ось я тебе перехрещу!

ЧОРТИКИ: Ой, не роби цього! Ой - ой - ой!!! *(Втікають)*.

(Діти вже у школі. Чути дзвіночки, спів «Ой хто, хто...» і зі своїм супроводом входить Святий Миколай).

СВЯТИЙ МИКОЛАЙ: Вітаю вас, діточки! Зібралось вас тут багато. Мені розповіли мої Ангели,

що всі ви розумні і чемні були:

у школі учились, батькам помагали,

і рідною мовою ви розмовляли.

Хоч часом на зле вас чорти підмовляли,

та ви їх молитвою повідганяли

і чемно зустріли мене цього року.

Ви діти чудові, чудові нівроку!

Тож пильно учіться, до школи ходіть,

своїх батька й мати шануйте й любіть –

любіть також вірно свою рідну країну -

і я вас ніколи й ніде не покину.

Ану, йдіть до мене, мої Анголи –

а що там ви дітям у дар принесли?

(Починається роздавання подарунків).